

Italien

Hovedstad: Rom

Indbyggertal: 60.461.800

Etniske grupper: Italienerne

Sprog: Italiensk, tysk, fransk, slovensk

Religion: Katolikker 90%, andre 10%

Styreform: Parlamentarisk republik

Mødet med en italiener

Italienerne er åbne, dramatiske, farverige, højlydte og snakkesalige, og for italienerne, særligt de fra Syditalien, er det meget normalt at snakke med fremmede mennesker. Når man møder nye mennesker, bruger man høflig tiltale "Lei" (De) og ikke "Tu" (du), herudover hilser man med et håndtryk og med høflighed ved at bruge vendinger som "please" og "do you mind if" – selvfølgelig på italiensk.

I mødet med vigtige folk bruger man "Buongiorno Signore" (hr.) og "Buonasera Signora" (fru), mens man giver et håndtryk og siger "piacere", som er et udtryk for, at det er en fornøjelse at møde personen. Når man møder sine venner, hilser man bare med "Ciao" og man siger også "Ciao" som farvel. Man siger ikke nødvendigvis hej til alle, man møder på gaden, men møder man bekendte, vil det være uhøfligt ikke at stoppe op for at høre om, hvad der er sket siden sidst.

Tre ting, der særligt adskiller Italien fra Danmark er, at italienerne er mere sparsommelige end danskere. De tager ikke lån som danskere men bruger de penge, de har, og det er det. Herudover er det ikke normalt i Italien med foreninger for forskellige ting, som man kan deltage i. Og når det kommer til uddannelse, er der en del unge italienerne, der ikke færdiggør den obligatoriske uddannelse, som slutter, når man er 16 år.

Familieliv og kønsroller

For italienerne er familien noget af det vigtigste. Familien bliver prioriteret højere end egen individualitet, og samfundet afhænger mere af de enkelte familier end af staten. Generelt stoler italienerne meget lidt på staten og myndighederne og er tilbøjelige til ikke at bemærke eller indordne sig efter regler.

Udvidede familier er normale for italienerne, og børn bliver typisk boende med deres familie, indtil de er 25-30 år. I italienske familier udnytter man de udvidede familiesituationer, så familiemedlemmer, særligt bedsteforældrene, tager sig af børnene, mens de er små. Herudover ser de fleste meget op til deres mor, da det oftest er moren, der så at sige har bukserne på i hjemmet. Dette hænger sammen med italienernes typiske kønsroller. Kvinderne har ansvaret for hjemmet, og der findes mænd, der ikke ved, hvordan man tager sig af børn eller skifter en ble. Kvinderne er den gruppe med størst arbejdsløshed, så det er typisk mandens rolle at arbejde og forsørge familien, mens konen passer hus og børn.

Mænd og kvinder anser generelt hinanden for at være lige, men mange kvinder er mindre selvstændige end mænd, særligt fordi færre af de italienske kvinder arbejder. Herudover er der bestemte jobs, som kun anses for at være for mænd og andre, som kun anses for at være for kvinder.

Når det kommer til børneopdragelse, er lydighed, respekt, ansvar og pligter noget af det vigtigste for italienere at give videre til deres børn. Den største forskel på dansk og italiensk opdragelse er, at italienske børn har mindre frihed til at opføre sig som børn. Det forventes af børn i en meget ung alder, at de opfører sig respektfulde og indordner sig familien. I en alder af to er det forventet, at et barn sidder ordentligt og ikke spilder sin mad. Og slikker man på sine fingre, når man spiser, bliver det af italienere opfattet som en meget uopdragen opførsel.

Fester og traditioner

Italienerne har stort set altid en anledning til at feste. Årsdage, afslutninger, receptioner, bryllupper, samfundsbegivenheder, dåb og sommerfester – alt er en festlig anledning. Meget mad er en af de vigtigste elementer til en italiensk fest, om det er en stor buffet med hjemmelavet mad, eller om det er på en restaurant er ikke vigtigt, bare der er nok mad. Det er også normalt at drikke vin og prosecco, som er Italiens svar på champagne. De fleste forventer ikke at drikke sig meget fulde til deres fester, men til de helt store fester sker det ofte alligevel. Italienske fester bliver også tit store og proppede, både på grund af de store udvidede familier, hvor alle normalvis er inviteret, og fordi fremmede også næsten altid er velkomne til fester og bliver behandlet som venner og familie med det samme.

Når det kommer til dødsfald inden for italiensk kultur, er der nogle forskellige traditioner. Typisk ligger den afdøde lig i hjemmet, på hospitalet eller i andre særlige faciliteter i én til to dage, så bekendte har mulighed for at besøge den afdødes familie for at kondolere. Før begravelsen bliver der hængt små plakater op rundt i området, hvor den afdøde boede, med navn, billede og dato for begravelsen, for at alle, der er interesse-rede, har mulighed for at deltage i begravelsen. Selve begravelsesceremonien i kirken er åben for alle, og ofte møder hele byen op, så de bliver tit fyldt med mange mennesker. Efter selve ceremonien er det kun den tætte familie og de tætte venner, der deltager i selve bisættelsen, ligesom det normalvis kun er tætte venner og familie, der køber blomster og bånd til den afdødes gravsted.

Venskaber

Når det kommer til venskaber, er det for italienere utrolig vigtigt, at man kan regne med sine venner. At man kan regne med, at de altid er villige og klar til at hjælpe, når der er brug for det. For italienere er diskussioner og uenigheder ikke farlige, det er tværtimod en meget almindelig del af et venskab. Så at kalde hinanden navne og at gøre et stort nummer ud af små ting og misforståelser, for så blot efter et par timer at have det samme normale venskab med sjov og spas, er bare en del af de fleste italienske venskaber.

Venner anses som værende familie, så det forventes, at man accepterer sine venner for dem de er, altid er der for hinanden og altid er klar til at tilgive og glemme de misforståelser eller uheldige episoder, der måtte komme. Venner ses så tit de kan, mindst på en ugentlig basis, til hygge, en aften på bar eller en lørdagsmiddag. Selv når livet bliver travlt med familie og arbejde, er det normalt stadig at prioritere højt at se sine venner.

I Italien kan man sagtens ringe på, uden først at have aftalt at skulle ses. Italienerne er altid klar på et besøg og vant til korttidsplanlægning og hurtig omstilling.

Af Johanne Rohde Jensen, januar 2021